

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΑΒΟΛΗ ΑΛΗΘΕΙΑ (του Paul Watson)

Η βιομηχανία κρέατος είναι μια από τις πιο καταστρεπτικές οικολογικά βιομηχανίες στον πλανήτη. Η εκτροφή και η σφαγή των γουρουνιών, αγελάδων, προβάτων, γαλοπούλων και κοτόπουλων όχι μόνο χρησιμοποιεί απέραντες περιοχές γης και τεράστιες ποσότητες νερού, αλλά συνεισφέρει και περισσότερες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από τη βιομηχανία αυτοκινήτων.

Η βιομηχανία θαλασσινών τροφών κυριολεκτικά λεηλατεί τον ωκεανό της ζωής. Περίπου 50% των ψαριών που πιάνονται στους ωκεανούς ταΐζονται στις αγελάδες, στα γουρούνια, στα πρόβατα, στα κοτόπουλα, κλπ. υπό τη μορφή ιχθυάλευρου.

Χρειάζονται επίσης περίπου πενήντα ψάρια πιασμένα στη θάλασσα για να ανατραφεί ένας εκτρεφόμενος σολομός.

Έχουμε μετατρέψει την οικόσιτη αγελάδα στο μεγαλύτερο αρπακτικό θαλάσσιων ζώων στον πλανήτη. Οι εκατοντάδες εκατομμύρια αγελάδες που βόσκουν το έδαφος και αποβάλουν μεθάνιο, καταναλώνουν περισσότερους τόνους ψαριών από τους καρχαρίες, τα δελφίνια και τις φώκιες όλου του κόσμου μαζί. Οι κατοικίδιες γάτες καταναλώνουν περισσότερα ψάρια, ειδικά τόνους, από τις φώκιες όλου του κόσμου.

Γιατί λοιπόν όλες οι μεγάλες περιβαλλοντικές και οικολογικές οργανώσεις δεν κάνουν εκστρατείες ενάντια στη βιομηχανία κρέατος; Γιατί η ταινία Άβολη Αλήθεια του Αλ Γκορ δεν ανέφερε

την ενοχλητική αλήθεια ότι η βιομηχανία της σφαγής δημιουργεί περισσότερα αέρια του θερμοκηπίου από τη βιομηχανία αυτοκινήτων;

Τα πλοία της Greenpeace σερβίρουν κρέας και ψάρια στα πληρώματά τους καθημερινά. Το Παγκόσμιο Ταμείο Άγριας Ζωής (WWF) δεν λέει ούτε μια λέξη σχετικά με την απειλή που θέτει η κατανάλωση κρέατος για την επιβίωση των άγριων ζώων, τους βιότοπους που καταστρέφονται, τον ανταγωνισμό των άγριων ζώων για περιορισμένα εδάφη, ή για τα αρπακτικά που καταστρέφονται για να σωθεί από αυτά το πολύτιμο ζωικό κεφάλαιό τους.

Όταν ήμουν διευθυντής του Sierra Club για τρία χρόνια, όλοι ξεπλάγησαν όταν ανέφερα το θέμα της χορτοφαγίας. Σε κάθε γεύμα στις συναντήσεις του διοικητικού συμβουλίου, οι Διευθυντές σερβίρονταν κρέας και μόνο μετά από παρακλήσεις και παράπονα οι δύο χορτοφάγοι διευθυντές κατάφεραν να έχουν χορτοφαγική επιλογή. Στη συνάντηση στη Μοντάνα μας σερβίρισαν Βουβάλι και αντιλόπη, αστακό στη Βοστώνη, καβούρια στο Τσάρλεστον, μπριζόλα στο Αλμπουκέρκι, κλπ. Αλλά τι άλλο μπορούμε να περιμένουμε από μια περιβαλλοντική ομάδα που αποδέχεται το κυνήγι επάθλου (trophy hunting).

Από όσο γνωρίζω και μπορεί να κάνω λάθος, η οργάνωσή μου, η Sea Shepherd Conservation Society, είναι η μόνη οργάνωση διατήρησης του περιβάλλοντος στον κόσμο που αποδέχεται και πράττει τη χορτοφαγία. Τα πλοία μου δε σερβίρουν κρέας ή ψάρια ποτέ, ούτε σερβίρουμε γαλακτοκομικά προϊόντα. Έχουμε αυστηρώς βίγκαν μενού επί χρόνια και κανένας δεν έχουν πεθάνει από σκορβούτο ή υποσιτισμό.

Το τίμημα που πληρώνουμε για αυτό, είναι να κατηγορούμαστε από άλλες οργανώσεις διατήρησης του περιβάλλοντος, ότι είμαστε υπέρ των δικαιωμάτων των ζώων. Λες και αυτό είναι κάτι κακό. Το λένε με την ίδια απαξίωση που οι Αμερικάνοι λέγανε τη λέξη κομμουνιστής τη δεκαετία του '50.

Η Sea Shepherd Conservation Society δεν είναι οργάνωση για τα

δικαιώματα των ζώων. Ασχολούμαστε αποκλειστικά με επεμβάσεις ενάντια σε παράνομες δραστηριότητες που απειλούν και εκμεταλλεύονται τη θαλάσσια άγρια φύση και τους θαλάσσιους βιότοπους. Συμμετέχουμε στις δραστηριότητες διατήρησης της ωκεάνιας άγριας ζωής.

Ακόμα επειδή λειτουργούμε τα πλοία μας ως βίγκαν σκάφη, άλλες ομάδες και τώρα και τα media, μας απορρίπτουν ως οργάνωση για τα δικαιώματα των ζώων.

Τώρα πρώτα απ' όλα, το να κατηγορούμαι ως οργάνωση για τα δικαιώματα των ζώων, δεν το βλέπω σαν προσβολή. Η PETA συνιδρύθηκε από ένα μέλος του πληρώματός μου και πολλοί από τους εθελοντές μου προέρχονται από το κίνημα των δικαιωμάτων των ζώων. Αλλά δεν είναι ακριβές να αναφέρονται στη Sea Shepherd σαν οργάνωση για τα δικαιώματα των ζώων, όταν η οργάνωση μας ωθεί μια αυστηρή πολιτική επιβολής διατήρησης.

Και αφετέρου δεν προωθούμε τη χορτοφαγία στα σκάφη μας λόγω των δικαιωμάτων των ζώων. Προωθούμε τη χορτοφαγία ως μέσο άσκησης αυτού που κηρύσσουμε, το οποίο είναι η διατήρηση των ωκεανών.

Δεν υπάρχουν αρκετά ψάρια στους ωκεανούς του κόσμου για να ταΐσουν 6.6 δισεκατομμύρια ανθρώπινα πλάσματα και άλλα 10 δισεκατομμύρια οικόσιτα ζώα. Γιαυτό η εμπορική αλιεία σε όλο τον κόσμο καταρρέει. Γιαυτό οι φάλαινες, οι φώκιες, τα δελφίνια και τα θαλασσοπούλια λιμοκτονούν. Το χέλι της άμμου για παράδειγμα, η βασική πηγή τροφής για την αστεία και όμορφη φρατερκούλη (σ.τ.μ: αρκτικό πουλί), εξοντώνεται από τους Δανούς ψαράδες απλώς για να παρέχουν ιχθυάλευρα στις βιομηχανικές φάρμες πτηνών στη Δανία.

Αυτό είναι μια συμπαγής σύνδεση μεταξύ της κατανάλωσης του κρέατος και της καταστροφής της ζωής στους ωκεανούς μας.

Σε ένα κόσμο που χάνει γρήγορα τα αποθέματα του φρέσκου νερού, είναι καθαρή τρέλα να έχουμε εκατοντάδες εκατομμύρια αγελάδες να καταναλώνουν πάνω από 1.000 γαλόνια νερού για κάθε μισό

κιλό βόειου κρέατος που παράγεται.

Και τα εκτροφεία γουρουνιών στη Βόρεια Καρολίνα παράγουν τόσα πολλά απόβλητα, που έχουν μολυνθεί τα υπόγεια αποθέματα νερού όλης της πολιτείας. Οι Βόρειο – Καρολινέζοι πίνουν σκατά γουρουνιών μαζί με το νερό τους, αλλά είναι εντάξει λένε, απλά το φιλτράρουν με χημικά όπως το χλώριο.

Οι περισσότεροι άνθρωποι δε θέλουν να δουν από που έρχεται το κρέας τους. Επίσης δε θέλουν να ξέρουν τι επιπτώσεις έχει το κρέας τους στην οικολογία. Προτιμούν να αρνούνται την όλη κατάσταση και να προσποιούνται πως το κρέας είναι κάτι που έρχεται σε πακέτα από ένα κατάστημα.

Αλλά επειδή υπάρχει πάντα αυτή η ενοχή μέσα τους, εκφράζεται σαν οργή και γελοιοποίηση προς τους ανθρώπους που ζουν τον πιο φιλικό προς το περιβάλλον τρόπο ζωής στον πλανήτη, τους βίγκαν και τους χορτοφάγους.

Αυτό προβάλλεται μέσω της συνεχούς περιθωριοποίησης, ειδικά από τα media. Κάθε οργάνωση, όπως η Sea Shepherd για παράδειγμα, που τονίζει την οικολογική αντίφαση της κατανάλωσης κρέατος, αμέσως απορρίπτεται σαν μια παλαβιάρικη ομάδα για τα δικαιώματα των ζώων.

Δεν δημιούργησα τη Sea Shepherd Conservation Society σαν μια οργάνωση για τα δικαιώματα των ζώων και ποτέ δεν έχουμε προωθήσει τα δικαιώματα των ζώων μέσα στην οργάνωση. Αυτό που προωθούμε και κάνουμε είναι δουλειά διατήρησης της ωκεάνιας άγριας ζωής και των οικοσυστημάτων.

Και η αλήθεια είναι ότι δε μπορείς να κάνεις στην πράξη εποικοδομητική εργασία διατήρησης χωρίς να προωθείς το βιγκανισμό και/ή τη χορτοφαγία σαν κάτι που προωθεί τη συντήρηση των πόρων.

Πριν μερικά χρόνια βρέθηκα στο δείπνο της συνάντησης της American Ocean Campaign, που έκανε ο Ted Danson. Άνοιξε το δείπνο λέγοντας πως η επιλογή που είχε για το γεύμα ήταν

ανάμεσα σε ψάρι και κοτόπουλο, και ποιο είναι το νόημα να σώζεις τα ψάρια αν δε μπορείς να τα φας;

Η προσκεκλημένη ομιλήτρια, Ωκεανογράφος Sylvia Earle έβαλε τον Ted στη θέση του, λέγοντας ότι δεν τον βρήκε πολύ αστείο. Είπε πως θεωρούσε τα ψάρια φίλους της και δεν έτρωγε τους φίλους της. Έτσι, ούτε η Sylvia ούτε εγώ δειπνίσαμε εκείνο το βράδυ.

Συνάντησα τη Sylvia ξανά σε μια άλλη συνεδρίαση, αυτή τη φορά τη διοργάνωνε η Conservation International σε κάποιο πολυτελές θέρετρο στη Δομινικανή Δημοκρατία. Ήταν και ο Harrison Ford εκεί και το θέμα ήταν τι θα μπορούσε να γίνει για να σωθούν οι ωκεανοί. Προσκαλέστηκα ως σύμβουλος. Κάθισα σε ένα σκαμπό σε ένα ανοικτό μέρος στην παραλία, καθώς οι διατηρητές προσέγγιζαν τα τραπέζια που κυριολεκτικά λύγιζαν από το βάρος των ψαριών και των εξωτικών θαλασσινών, συμπεριλαμβανομένου και του χαβιαρίου. Κοίταξα τη Sylvia Earle και αυτή τίναξε το κεφάλι της και γούρλωσε τα μάτια της.

Το πρόβλημα είναι ότι οι άνθρωποι σαν τον Carl Pope, τον Εκτελεστικό Διευθυντή του Sierra Club, ή οι προϊστάμενοι της Greenpeace, του Παγκόσμιου Ταμείου Άγριας Ζωής (WWF), του Conservation International και πολλών άλλων μεγάλων οργανώσεων, απλά αρνούνται να δεχτούν ότι οι διατροφικές τους συνήθειες μπορούν να είναι ακριβώς τόσο πολύ μέρος του προβλήματος, όσο όλα εκείνα τα πράγματα στα οποία προσπαθούν να αντιταχθούν.

Θυμάμαι έναν υποστηρικτή της Greenpeace να υπερασπίζεται την κρεοφαγία του, λέγοντας ότι ήταν σαρκοφάγος και ότι και οι θηρευτές παίζουν το ρόλο τους και πως ήταν υπερήφανος που είναι ένας από αυτούς.

Πλέον η λέξη θηρευτής σε σχέση με τους ανθρώπους έχει μάλλον τρομακτική σημασία, μη έχοντας τίποτα να κάνει με διατροφικές συνήθειες και το να περιγράφει κάποιος άνθρωπος τον εαυτό του ως σαρκοφάγο, είναι απλά γελοίο.

Οι άνθρωποι δεν είναι και δεν ήταν ποτέ σαρκοφάγοι. Το

λιοντάρι είναι σαρκοφάγο, όπως είναι ο λύκος, όπως είναι η τίγρη, ή ο καρχαρίας. Τα σαρκοφάγα τρώνε ζωντανά ζώα. Τους στήνουν ενέδρα, τα κυνηγάνε, τους ορμάνε, τα σκοτώνουν και τρώνε το κρέας τους που στάζει αίμα και έχει θερμοκρασία σώματος. Φυσικό, βάρβαρο κόκκινο στα δόντια και στα νύχια.

Δε γνώρισα ποτέ έναν άνθρωπο που μπορεί να το κάνει αυτό. Ναι, έχουμε βρει τρόπους να εξαλείψουμε τα ζώα και να τα σκοτώνουμε. Για την ακρίβεια, έχουμε γίνει πολύ αποτελεσματικοί στο στάδιο της θανάτωσης. Αλλά εμείς δε μπορούμε να φάμε το θήραμα έως ότου το κόψουμε και το μαγειρέψουμε και αυτό συνήθως περιλαμβάνει κάποιο χρόνο μεταξύ της θανάτωσης και της κατανάλωσης. Θα μπορούσε να είναι μια ώρα, ή θα μπορούσε να είναι χρόνια.

Βλέπετε οι κρεατοκαταναλωτικές συνήθειές μας είναι πιο κοντά στα όρνια, στα τσακάλια ή σε άλλους πτωματοφάγους. Αυτό σημαίνει ότι δε μπορούμε να περιγραφόμαστε ως σαρκοφάγοι. Περιγραφόμαστε καλύτερα ως νεκροφάγοι ή καταναλωτές σάπιας σάρκας.

Σκεφτείτε ότι κάποιο από το βοδινό που τρώνε οι άνθρωποι είναι νεκρό για μήνες και σε κάποιες περιπτώσεις για χρόνια. Νεκρό και κρεμάμενο σε καταψύκτες, γεμάτο ουρικό οξύ και βακτηρίδια. Είναι ένα πτώμα σε κατάσταση αποσύνθεσης. Δεν μπορούν να ειπωθούν πολλά πράγματα με ευγένεια για την κατανάλωση ενός πτώματος.

Αλλά μια μικρή δόση άρνησης μας επιτρέπει να δαγκώσουμε ένα Big Mac ή να κομματιάσουμε ένα κομμάτι κρέας.

Αλλά αυτό το κομμάτι κρέας ισούται με χίλια γαλόνια φρέσκου νερού, μερικά στρέμματα χορταριού, μερικά ψάρια, ένα τέταρτο ενός στρέμματος καλαμποκιού, κλπ. Ποιος ο λόγος να κάνετε σύντομα ντους για να εξοικονομηθεί νερό όπως κηρύσσει η Greenpeace, εάν καταναλώνετε 1000 γαλόνια νερού σε ένα μόνο γεύμα;

Και αυτό το κομμάτι κρέας θα είχε κοστίσει σε φυτικούς πόρους

ίση ποσότητα με αυτή που θα μπορούσε να ταΐσει ένα ολόκληρο αφρικανικό χωριό για μια εβδομάδα.

Το πρόβλημα είναι ότι επιλέγουμε να δούμε τις αντιφάσεις μας όταν αυτές μας βολεύουν να τις δούμε και όταν δεν μας βολεύουν, απλά μπαίνουμε σε μια κατάσταση εκκρεμούς δυσπιστίας και τρώμε εκείνη την μπριζόλα όπως και να 'χει επειδή, έλα τώρα, μας αρέσει η γεύση της σάπιας σάρκας.

Έχετε σκεφτεί ποτέ γιατί όταν έχει να κάνει με ανθρώπους, είναι έκτρωση, ενώ όταν έχει να κάνει με μια κότα, είναι ομελέτα;

Ξέρει κάποιος πραγματικά τι είναι ένα χοτ-ντογκ; Ξέρουμε πράγματι, πως το υγειονομικό τμήμα της κυβέρνησης επιτρέπει ένα αποδεκτό ποσοστό από μέρη ζωυφίων, κομμάτια τρωκτικών και άλλες ανάμεικτες βρωμιές να υπάρχει στο μείγμα.

Και τώρα ο τόνος πωλείται μαζί με μια προειδοποίηση για την υγεία μας, λέγοντας πως δεν πρέπει να καταναλωθεί από έγκυες γυναίκες ή μικρά παιδιά λόγω των υψηλών επιπέδων υδραργύρου. Αυτό σημαίνει ότι ο υδράργυρος είναι καλός για τους ενηλίκους ή τις μη εγκυμονούσες γυναίκες; Τι μας λένε εδώ;

Η κατανάλωση κρέατος και ψαριών δεν είναι μόνο κακή για το περιβάλλον, είναι επίσης ανθυγιεινή. Αλλά ακόμα και όταν έχει να κάνει με την υγεία μας, διολισθαίνουμε σε μια κατάσταση άρνησης και παραγγέλνουμε κάποιο μπέργκερ.

Το θέμα είναι πως αν σας ενδιαφέρει η διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος και η οικολογία, πρέπει να ασκείτε και να προωθείτε τη χορτοφαγία, ή ακόμα καλύτερα την αποχή από όλα τα ζωικά προϊόντα.

Είναι ο τρόπος ζωής που αφήνει το μικρότερο οικολογικό αποτύπωμα, χρησιμοποιεί τους λιγότερους πόρους και παράγει τις λιγότερες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, είναι υγιέστερο και σημαίνει ότι δεν είστε υποκριτές.

Στην πραγματικότητα, ένας βίγκαν που οδηγάει hummer συνεισφέρει λιγότερες εκπομπές άνθρακα στο φαινόμενο του θερμοκηπίου, από κάποιον κρεοφάγο που οδηγάει ποδήλατο.

Πηγή/φωτογραφία: Αντισπισιστική Δράση, antispe.squat.gr